

Ikke flere krige, ikke flere regimeskift: Schiller Instituttets webcast med Helga Zepp-LaRouche november 2025 (EIRNS) – Helga Zepp-LaRouche gav sit ugentlige webcast-interview til Harley Schlanger den 19. november.

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER:

Hej, og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Hun er grundlægger af Schiller-instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Jeg hedder Harley Schlanger, og i dag er det den 19. november 2025. Hvis du vil deltage i diskussionen, kan du sende spørgsmål eller kommentarer på questions@schillerinstitute.org eller skrive dem i chatten.

Der er en række aktuelle nyheder, vi skal ind på – blandt andet præsidentens kovending i spørgsmålet om, hvorvidt de såkaldte Epstein-filer skal offentliggøres. Men lad os begynde med risikoen for krig i den vestlige halvkugle, iscenesat af City of London i samarbejde med amerikanske neokonservative. En stor amerikansk flådestyrke er blevet udstationeret i Caribien. Russerne og kineserne har begge tydeligt markeret deres modstand mod ethvert forsøg på regimeskifte dér. De pensionerede amerikanske efterretningsspecialister i VIPS har udsendt en advarsel og opfordrer præsidenten til at lære af tidligere regimeskiftspolitikker.

Jeg har et spørgsmål til dig fra en fremtrædende senioranalytiker, der spørger, om du er bekendt med rapporterne om udstationering af russiske S-400-missiler i Venezuela, og om du mener, at dette – hvis det er sandt – er en besked til USA?

HELGA ZEPP-LAROUCHE:

Jeg har hørt og læst sådanne rapporter, men jeg mener ikke, at det er 100 % bekræftet. I betragtning af at Rusland tidligere har forsøgt at holde sig ude af konflikter som Iran og lignende situationer, vil jeg gerne have solid bekræftelse, før jeg fælder en endelig dom.

SCHLANGER:

Vi holder en *Executive Intelligence Review*-rundbordsdiskussion om Venezuela i morgen kl. 11.00 østlig tid. Hvad kan du fortælle os om denne begivenhed?

ZEPP-LAROUCHE:

Det bliver et ekstremt vigtigt møde, fordi vi har eksperter fra hele regionen – fra Venezuela, Guyana, Brasilien og Mexico. Det er selvfølgelig utænkeligt, at dette skulle udvikle sig til en egentlig militær operation. Der ligger et meget stort amerikansk flådekontingent dér: *USS Ford*, det største amerikanske hangarskib, ledsaget af en hel armada af krigsskibe, og omkring 15.000 soldater i alt. Det er svært at forestille sig en landinvasion, i betragtning af at Venezuela har en stor hær, et omfattende forsvarssystem, mange militser og guerillagrupper. Det kan ikke ende godt.

Det memorandum fra VIPS, som du nævnte, siger netop dette: Der er ingen gode løsninger. Og i kombination med en mulig politisk operation – måske et kup – ser vi nu denne såkaldte Nobel-fredsprisvinder Machado, som direkte opfordrer USA til at gribe ind. Det er spørgsmål om decideret samarbejde med et fremmed lands interesser, og det vender vi tilbage til.

Vi vil i morgen diskutere konsekvenserne for hele

Latinamerika, for det her vil være en massiv polariseringsfaktor. Rubio og andre forsøger allerede at skabe en højrefløjsalliance i hele regionen, og det varsler forfærdelige udviklinger og en forværring af migrationskrisen.

Eksperterne vil uden tvivl advare meget kraftigt imod dette og samtidig analysere de dybere geopolitiske årsager. USA's nye doktrin for den vestlige halvkugle udpeger Kina som det største problem, og operationen mod Venezuela – og andre lande – har tydelig karakter af en anti-Kina-operation.

Virkeligheden er, at hvis USA valgte at samarbejde med Kina om infrastrukturprojekter som den bi-oceaniske jernbane og Chancay-dybvandshavnen i Peru, kunne hele kontinentet åbnes for udvikling. Det har været et centralt spørgsmål siden Alexander von Humboldts tid i det 19. århundrede, og det er endnu mere presserende i dag. Det kunne løse en lang række problemer, herunder migration.

Rundbordet vil derfor ikke kun give en skarp analyse, men også vise, hvilke enorme fordele der ville være ved, at USA samarbejdede med BRICS i Latinamerika – i stedet for at betragte regionen som deres såkaldte "baghave", som skal domineres militært.

SCHLANGER:

Vi taler med Helga Zepp-LaRouche fra Schiller-instituttet. Der er lige kommet et spørgsmål:

"Tror du, at Venezuela-spørgsmålet bliver brugt til at fjerne fokus fra Ukraine, som nu er på randen af sammenbrud?"

ZEPP-LAROUCHE:

Det kunne meget vel være et element, for situationen i Ukraine er tydelig. Russerne gør store fremskridt og erobrer flere landsbyer og byer om ugen. Situationen i Ukraine er desuden undermineret af korruptionsskandalen, hvilket kan være et tegn på, at nogle kræfter ønsker at erstatte præsident Zelenskyy. Det er ikke holdbart, og i sådanne situationer forsøger man

ofte at aflede opmærksomheden. Så ja, det er en mulighed.

SCHLANGER:

Det er på mange måder naturen ved permanent krig. Lad os blive ved Ukraine et øjeblik – der er et par spørgsmål. Ét af dem, tror jeg, er sarkastisk formuleret:

“Nå, der er korruption i Ukraine? Virkelig? Hvem kunne have forestillet sig det?”

Det er en reference til den aktuelle skandale.

ZEPP-LAROUCHE:

Det har i årevis været almindelig viden i det internationale samfund, at en stor del af de penge, som blev trukket ud af skatteyderne i USA, Tyskland og andre lande, endte i lommerne på ukrainske oligarker. Det gælder også store mængder våben, der siden dukkede op vidt omkring i verden. Det er et sort hul – og har været det i meget lang tid.

SCHLANGER:

Når vi taler om korruption, spørger en anden:

“Hvad med Ursula von der Leyen og Kaia Kallas, der forsøger at beslaglægge russiske aktiver i Europa eller optage lån med dem som sikkerhed? Er der nogen måde at stoppe det på?”

ZEPP-LAROUCHE:

Nogle – blandt andre den belgiske regering – advarer kraftigt imod det. Hvis man gør det, undermineres hele legitimiteten for de europæiske finansielle institutioner. Hvem ville herefter turde investere dér? Rusland har også allerede sagt, at de vil svare igen med hårde modforanstaltninger. Der findes mange vestlige aktiver i Rusland, som de kunne konfiskere i gengældelse.

I en periode med ekstrem skrøbelighed på de finansielle markeder, hvor kryptovalutaer som Bitcoin og diverse “stablecoins” er faldet betydeligt, og hvor man diskuterer, om AI-boblen kan udløse et systemisk chok, er dette et skridt, der i værste fald kunne bringe hele systemet ned. Det er nok

derfor, visse aktører tøver. Men von der Leyen og Kallas virker også meget desperate – deres politikker fungerer ikke.

SCHLANGER:

Vi får mange spørgsmål om situationen i USA, især om konflikten mellem Donald Trump og Marjorie Taylor Greene samt Tucker Carlson i forbindelse med Epstein-filerne. Flere har skrevet om det. En skriver: *“Jeg respekterer virkelig Marjorie Taylor Greene og Tucker Carlson.”*

En anden skriver: *“Helga, du fortjener ros for din insistensen på, at borgerne skal engagere sig. Er det her et tegn på, at amerikanerne begynder at forstå, at de har magt og kan påvirke både Kongressen og præsidenten?”*

ZEPP-LAROUCHE:

Jeg mener, der er tydelige tegn på netop det. At Greene står fast – og hun repræsenterer en stor del af Trumps MAGA-base – er et vigtigt signal.

Jeg er virkelig chokeret over Trumps opførsel i denne sag. Marjorie Taylor Greene – som jeg måske ikke har været enig med politisk – stod last og brast med ham i perioder, hvor han var under ekstremt pres. Hun gjorde en betydelig indsats for at støtte ham, ligesom kongresmedlem Massie.

Og alligevel vender han sig mod hende. Hun fortalte, at efter han kaldte hende “forræder”, modtog hun adskillige dødstrusler, og private sikkerhedsfirmaer tilbød beskyttelse. Trump kommenterede bagefter kynisk, at “ingen bryder sig om Marjorie Taylor Greene”, og at hun “ikke er vigtig”.

Det er grimt. Han virker helt blind for, hvad han gør. Han er omgivet af folk, der trækker ham i en anden retning, og han udviser ingen empati over for sine mest loyale støtter. Jeg tror, han er ved at miste en del af sin base.

SCHLANGER:

En anden skriver netop: *“Ved Gud, hvis du havde noget med det her at gøre, så virkede det – folk engagerede sig. Bliv ved!”*

Vi har også et spørgsmål fra Nigeria:

“Jeg har fulgt Epstein-sagen. Epstein var tydeligvis korrupt, men mange andre ser ud til at være involveret. Forsøger de at dække over det? Tror du, filerne bliver frigivet?”

ZEPP-LAROUCHE:

Det er det helt store spørgsmål. Trump skiftede fuldstændig holdning, da han indså, at han mister grebet om Det Republikanske Parti. Han instruerede derefter alle om at stemme for udleveringen af filerne. Spørgsmålet er nu, om de mest belastende dele – om ham selv eller andre i de republikanske kredse – bliver redigeret væk. Vi har set FBI-dokumenter før, hvor halvdelen af teksten var sorte bjælker. Inden for omkring 30 dage ved vi mere.

Men denne sag kræver langt dybere undersøgelse. Så modbydelig som handlen med mindreårige piger og unge kvinder er – og det afslører en fuldstændig moralsk råddenskab blandt disse rige mænd – så er det kun toppen af isbjerget.

Man må spørge: Hvem var Epstein? Hans karriere forbinder ham med de kredse, der stod bag dereguleringen af finansmarkederne og udviklingen af “kreative finansinstrumenter”. Mange af hans samarbejdspartnere er endt i fængsel for kriminelle aktiviteter.

Den virkelige skandale er, at sexdelen kun er den sociale overflade. Den dybe forbrydelse handler om ulovlig hvidvaskning, “kreative” finansoperationer, våbenhandel og aktiviteter, der trækker tråde ind i centrale dele af det nuværende finansielle system. Hvis man graver seriøst i dette, kan det føre til en omfattende renselse af praksisser, der burde have været stoppet for længe siden.

Harley, du har forsket i disse kredse – måske kan du supplere.

SCHLANGER:

Jeg har lige skrevet en rapport, som jeg forventer snart bliver offentliggjort i *Executive Intelligence Review*, hvor jeg gennemgår præcis det, du taler om. Det var netværket bag Michael Milkens junk bond-operation, der finansierede Epstein fra begyndelsen og helt frem til hans endelige anholdelse i 2018–2019.

Det vigtige her er, at der er tale om en organiseret kriminel bande, som blev beskyttet af den amerikanske regering på grund af deres såkaldte “finansielle innovation”. De nedbrød det gamle banksystem, det gamle finansielle system, og erstattede det med et spekulativt system, der i høj grad var drevet af hvidvaskning af narkopenge og midler fra våbenhandel.

Epstein var ikke kun involveret i seksualforbrydelser og økonomisk kriminalitet. Han var også involveret sammen med Adnan Khashoggi, en af hovedpersonerne i Iran–Contra-affæren, i al-Yamamah-våbenhandlen – BAE-aftalen med Saudi-Arabien. Han har desuden meget tætte forbindelser til den israelske efterretningstjeneste via sit partnerskab med Ehud Barak, den tidligere premierminister.

Der er meget mere at sige om dette, og der kommer nyt frem næsten hver dag. Folk bør se frem til, at mere bliver offentliggjort – for nu indrømmer man endelig, at det ikke kun handler om sex, men man fortæller stadig ikke hele historien. Hele historien handler om overgangen til en kunstig intelligens-økonomi. Det var præcis dét, din mand advarede om for mange år siden.

Det er også ironisk, at mange af dem, der støtter eller dækkede over Epstein, er knyttet til Anti-Defamation League – den samme organisation, som bagvaskede din mand. Det er efter min mening ganske betydningsfuldt.

Her er et spørgsmål til dig. En skriver:

“Jeg ser dig hver uge. Hvordan kan det være, at du altid er et skridt foran den næste operation? Hvad ved du, som andre ikke

ved?"

ZEPP-LAROUCHE:

Jeg har studeret Nicolaus af Kues, en tænker fra det 15. århundrede, som sagde, at man altid må nærme sig ny viden ud fra det synspunkt, at man på forhånd må have en forestilling om, hvad man leder efter. Ellers finder man nok noget – men man ved ikke, om det faktisk er det, man burde lede efter.

Det er en meget vigtig idé: at have en form for forudgående viden, en forudseenhed. Den kan man udvikle ved hele tiden at holde sig ajour med de vigtigste udviklinger og så være opmærksom på de forskellige former for forandring, der opstår.

Den konceptuelle forståelse af sådanne forandringer kommer ikke fra matematik eller statistik, og den kommer heller ikke bare fra enkeltstående begivenheder. Den kommer fra en forståelse af processer – og af, hvor disse processer nødvendigvis er på vej hen. Det er en bestemt måde at tænke på, og den kan læres.

Derfor fører vi netop nu en kampagne for at gøre Nicolaus af Kues' livsværk mere kendt, også fordi paven henviste til ham i sin jubilæumstale. Han fremhævede især Nicolaus af Kues' værker og hans begreb om modsætningernes sammenfald. Sammen med Leibniz, Schiller og selvfølgelig Lyndon LaRouche, der genoplivede 2500 års europæisk filosofihistorie, giver det – når man først har tilegnet sig noget af denne tankegang – en ganske god evne til at forudskue, hvad den næste udvikling vil være.

Det er så meget, jeg kan sige som svar på spørgsmålet.

SCHLANGER:

Vi vil udgive nogle flere af dine skrifter – blandt andet nogle af dine ældre tekster om Nicolaus af Kues. Når vi taler om forudseenhed, var du også dér foran mange andre.

Her er et spørgsmål fra en tilhænger i Storbritannien. Han

skriver:

"Vi hører ikke så meget om Gaza i disse dage, men en pro-palæstinensisk gruppe i Storbritannien siger, at IDF stadig dræber palæstinensere, herunder børn."

En anden skriver:

"Det ser ud til, at Netanyahu mener det alvorligt med en total annektering af Vestbredden."

Og spørgsmålet lyder:

"Tror du, at våbenhvilen er seriøs, eller spiller Netanyahu bare et ventespil?"

ZEPP-LAROUCHE:

Desværre giver fakta på jorden ikke meget grund til håb, hvis man blot lader tingene fortsætte som nu. Drabene i Gaza fortsætter ufortrødent, og der kommer langt mindre humanitær hjælp ind, end Israel har lovet.

At den amerikanske resolution netop er blevet vedtaget i FN's Sikkerhedsråd, med Rusland og Kina som undtagende (blanke) stemmer, er ærligt talt ikke helt forståeligt for mig. Alle de formuleringer, jeg anser for afgørende – herunder en tostatsløsning og palæstinenserne's rolle i en fremtidig regering – er helt udefinerede. Jeg må indrømme, at jeg ikke helt ved, hvorfor Rusland og Kina undlod at stemme. De har givetvis deres grunde og større strategiske hensyn, men det er ikke desto mindre uklart.

Hvad angår Vestbredden, har du helt ret: Annekteringen er i fuld gang. Tanken om en reel tostatsløsning er i praksis gjort umulig, simpelthen fordi der er så mange bosættelser overalt, at der ikke længere er sammenhængende land tilbage til en palæstinensisk stat.

Jeg mener dog ikke, at det sidste ord er sagt. Vi presser på for Oasis-planen. Israel kan ikke blive ved med at skabe nye fjender i al evighed; mange advarer allerede om, at det på mellemlang sigt er ekstremt risikabelt for Israel selv.

Vi arbejder for ideen om, at der er behov for et nyt paradigme. Som du måske lagde mærke til på det seneste møde i International Peace Coalition, havde vi Gershon Baskin med – han har været officiel forhandler mellem israelske og palæstinensiske parter, herunder Hamas. Han støttede ikke alene Oasis-planen fuldt ud, men sagde også, at det er nødvendigt, at USA og Kina samarbejder om at gennemføre den.

Dertil kommer, at vi havde flere palæstinensiske repræsentanter, herunder den palæstinensiske ambassadør i København, Hassassian, samt andre, der også gav deres fulde støtte til Oasis-planen. Vi har ingen planer om at give op, men vil forsøge at overbevise regeringerne i regionen om at tage initiativet op. Før eller siden vil det gå op for folk, at det faktisk er i alles interesse.

SCHLANGER:

Vi har også fået en besked fra en kontakt i Iran, der skriver: *“Iran står nu over for alvorlig vandmangel i vigtige områder. Er det muligt, at Iran kan blive inkluderet i Oasis-planen eller få sin egen version? Og gøres der noget for at forhindre Netanyahu i at iværksætte nye angreb mod Iran? Hvis han gør det, vil USA så fortsat støtte ham?”*

ZEPP-LAROUCHE:

Oasis-planen er naturligvis ikke begrænset til Israel og Gaza. Hvis man ser på kortet, ser man en enorm ørkenstrækning fra Atlanterhavskysten i Afrika gennem Sahara, Sahel-zonen, videre til Yemen, Saudi-Arabien, Irak, Iran og helt op til det nordøstlige Kina. Det er i realiteten én sammenhængende ørken, som ovenikøbet er ved at udvide sig.

Hvis man vil vende denne udvikling, må man tænke i et helt nyt, sammenhængende vandsystem – inklusive kunstige floder. Der findes flere metoder: ionisering af atmosfæren; udnyttelse af grundvandsmagasiner som midlertidig løsning; og opbygning af kanalsystemer baseret på afsaltning af store mængder havvand.

Det giver derfor fuldstændig mening at overveje en omfattende "genvinding" af denne ørkenzone, så mennesker kan bosætte sig dér, med byer, industri, landbrug osv. Og ja, i den sammenhæng ville det være naturligt at inkludere Iran.

Hvad angår faren for nye israelske angreb mod Iran, støttet af USA, afhænger det i høj grad af, hvordan magtkampen i USA udvikler sig. Hvis den neokonservative fraktion i Trump-administrationen får overtaget, stiger risikoen. Men situationen i USA er så kaotisk, at jeg ikke vil foregive at kunne forudsige udfaldet.

Der er en voldsom intern strid, alt er i opbrud, og jeg kan kun håbe, at fornuftens kræfter sejrer. Men jeg udelukker på ingen måde faren. Man må samtidig huske, at Iran har fået massiv støtte, især fra Rusland, men også fra Kina. Det gør det langt vanskeligere for nogen at angribe Iran ustraffet.

SCHLANGER:

Her er et spørgsmål om Tyskland. Der er en rapport om, at flere medlemmer af Forbundsdagen, det tyske parlament, fra Alternative für Deutschland, befinder sig i Sochi, Rusland, som led i en diskussion om at forbedre Tysklands relationer til Rusland og om deltagelse i Belt and Road Initiative. Personen skriver:

"Vil de tyske sikkerhedsmyndigheder arrestere dem, når de vender tilbage? Gør dette det mere sandsynligt, at der vil blive gjort forsøg på at forbyde AfD? Hvad er der blevet af fredsfløjen i SPD?"

ZEPP-LAROUCHE:

Det er et godt spørgsmål. Den er forsvundet.

Jeg mener, at situationen i Tyskland er temmelig uholdbar. Hvis AfD deltager i drøftelser i forbindelse med en Europa-BRICS-konference, er det efter min mening prisværdigt. Det er netop dér, vejen ud af denne krise ligger. De

europæiske nationer burde samarbejde med BRICS om at løse de helt presserende problemer: fattigdom, krisen i Mellemøsten og mange andre brændende spørgsmål i verden. Enhver, der angriber dette, er geopolitisk set fuldstændig blind.

Jeg tror ikke, at de tyske myndigheder vil gå så langt som til at arrestere dem. Men for eksempel var der også repræsentanter fra Wagenknecht-partiet i Moskva, og nu kører der en voldsom pressekampagne, hvor man insinuerer, at de har modtaget ulovlige penge osv. Det er efter min vurdering en ren smædekampagne uden reelt grundlag.

Hvis man forsøger at gå i dialog med det fremvoksende globale flertal – det flertal i verden, som allerede eksisterer, og hvor BRICS og SCO blot er nogle af de organisationer, det har skabt – og man så bliver dæmoniseret for det, viser det blot en form for vanvittig geopolitisk tænkning. Det afspejler en vis desperation i det etablerede system, fordi man er nødt til at erkende, at forsøget på at skabe en unipolær verden er slået fuldstændig fejl.

Vi har nu en multipolær verden, og mere end det: et spirende nyt økonomisk system baseret på suverænitet og samarbejde. BRICS-landene udvikler sig langt hurtigere end G7. At forsøge at stoppe den udvikling er efter min mening et desperat træk – toget er kørt.

Hvis der så både fra venstre- og højrefløjen er kræfter, der forsøger at afhjælpe situationen ved at tale med Kina, er det i sig selv positivt. Klingbeil, formand for SPD, rejste netop til Kina for at forsøge at rette op på den skade, som udenrigsminister Wadepuhl havde forvoldt. Han blev angrebet, selv om han er en ivrig atlantist. Han forsøger endda at omskrive socialdemokratiets historie ved grundlæggende at give Willy Brandt skylden for Putins angreb på Ukraine. Det viser, hvor absurd fortællingen er blevet.

For at redde sin egen politiske position tog han til Kina med

en delegation af bankfolk og forsikringsselskaber. Han gentager, at det er bedre at tale *med* Kina end at tale *om* Kina. Men jeg tror ikke, han kunne lade være med at bringe de sædvanlige kontroversielle emner op, som kineserne efterhånden roligt ignorerer, fordi Kina gør mange ting rigtigt – herunder at have verdens stærkeste økonomi. Jeg mener, at tyskerne har mere brug for Kina, end Kina har brug for Tyskland.

Så jeg tror, at mange stadig sidder fast i deres gamle ideologiske fordomme og slet ikke ser potentialet i, hvad der kunne ske, hvis de simpelthen valgte samarbejde frem for konfrontation. Det globale flertal bevæger sig netop i retning af samarbejde og lægger den geopolitiske blindhed bag sig – en blindhed, som nogle europæere og visse kredse i USA stadig mener, de skal holde fast i. Men på længere sigt er det en tabt sag.

SCHLANGER:

Jeg har en sidste e-mail til dig, som jeg tror, du vil finde underholdende. Den er fra en tilhænger i Storbritannien, der skriver, at hun arbejder på et kontor i Liverpool og forsøger at finde ud af, hvordan hun kan få flere af sine kolleger til at se den ugentlige opdatering.

Hun skriver:

“Jeg ser den hver uge. Jeg fik den idé, at vi på arbejdet skulle lave et væddemål: Hvem af E3-lederne bliver den første til at forlade scenen – Macron, Starmer eller Merz? Da vi er briter, mener vi naturligvis, at Starmer bør være den første, fordi han er så dårlig. Men vi vil gerne have dig med i vores væddemål, og vi tror, at du sandsynligvis vil vælge Merz. Vi synes, det er en sjov måde at få folk til at følge den ugentlige dialog.”

Hun ville gerne fortælle dig det.

ZEPP-LAROUCHE:

Det er en virkelig sød idé, og jeg vil meget gerne være med i jeres pool. Du har helt ret – jeg sætter mine penge på Merz.

SCHLANGER:

OK, Helga, vi har været omkring meget. Jeg vil gerne slutte af med at pege på nogle kommende begivenheder, først og fremmest rundbordsdiskussionen om Venezuela i morgen – dit sidste ord om den?

ZEPP-LAROUCHE:

Du bør absolut tune ind – og tage så mange kolleger og venner med som muligt. Beslutningen om, hvorvidt USA vil gennemføre en form for dekapiteringsoperation, landinvasion eller noget i den retning, vil sandsynligvis blive truffet snart.

Vi organiserer netop sådanne paneler for at bringe alternative politiske muligheder på banen, så fornuften forhåbentlig kan få overtaget. Så deltag endelig i diskussionen i morgen.

Og naturligvis har vi, som hver uge gennem mere end to år, IPC-mødet på fredag. Jeg er ret sikker på, at vi får nogen fra VIPS med til at diskutere den overordnede strategiske situation omkring Epstein og Trump. Jeg forventer også, at professor Falk deltager og rapporterer fra det tribunal, han var med i i Tyrkiet – sammen med flere andre førende eksperter.

Så vær venlig at slutte dig til fredsbevægelsen og hjælp os med at udvide den ved at bringe flere mennesker med hver uge.

SCHLANGER:

IPC har mødtes hver eneste fredag i over to år. Som du nævnte før, talte Gershon Baskin – en fremtrædende skikkelse i den israelske fredsbevægelse – på det seneste møde. Det er reelt det eneste sted, hvor mennesker fra hele verden kan samles og føre en fornuftig dialog.

Så gå ikke glip af det. Du kan finde linket via Schiller Instituttets hjemmeside; mødet finder sted fredag kl. 11.

Med det, Helga, tak fordi du talte med os. Vi ses i morgen, på fredag – og igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE:

Tre gange – indtil da.